

Bruselj, 13. maj 2022
(OR. fr)

8979/22

COH 39
SOC 260

DOPIS

Pošiljatelj:	predsedstvo
Prejemnik:	Odbor stalnih predstavnikov/Svet
Zadeva:	Kako uskladiti razvoj s skupnimi cilji in hkrati omogočiti, da se več pozornosti nameni rešitvam za njihovo uresničevanje, ki so jih razvili lokalni akterji? = izmenjava mnenj

Na seji Sveta za splošne zadeve o kohezijski politiki 2. junija naj ministri in ministrice, pristojni za kohezijsko politiko, na podlagi dokumenta predsedstva iz priloge k temu dopisu izmenjajo mnenja o tem, kako uskladiti razvoj s skupnimi cilji in hkrati omogočiti, da se več pozornosti nameni rešitvam za njihovo uresničevanje, ki so jih razvili lokalni akterji.

Svet za splošne zadeve (kohezija), 2. junij 2022

Dopis za orientacijsko razpravo

Geslo Evropske unije „Združeni v raznolikosti“ ni bilo še nikoli bolj aktualno kot sedaj, saj nas dramatični dogodki na naših mejah opozarjajo na to, v kolikšni meri mir ostaja eden od temeljnih ciljev Evropske unije. Priznavanje bogastva kultur in jezikov Unije je tudi priznanje raznolikosti njenih regij ter lokalnih in regionalnih oblasti. V svetu, ki se sooča s posledicami velikega podnebne, digitalnega in družbenega prehoda, nam prav ti različni sestavni deli naše skupne dediščine ter njihov skladen in uravnotežen razvoj omogočajo, da skupaj postanemo močnejši.

Evropska kohezijska politika že od svojega nastanka zagotavlja podlago za skupne poti razvoja in rasti, da bi poiskali več priložnosti za trajnostni razvoj, zmanjšali tveganje napetosti zaradi prevelikih razlik in izboljšali kakovost življenja vseh Evropejcev in Evropejk.

V zadnjem kohezijskem poročilu je potrjeno, da konvergenca med državami članicami in regijami EU napreduje in da se je raven razvoja Unije izboljšala.

Vendar so v njem opredeljeni tudi novi izzivi in tveganja za kohezijo, na katere se je treba zdaj pripraviti na podlagi skupno dogovorjenih strategij in ciljev, zlasti da bi predlagali trajnostno odzivanje na:

- zaostajanje nekaterih območij (podeželskih in obrobni regij, regij v industrijski tranziciji itd.) in njihovega prebivalstva, ki se počutijo zapostavljene in odmaknjene od glavnih gospodarskih in družbenih gibanj, s čimer se povečuje „geografija nezadovoljstva“;

- težave, s katerimi se soočajo številne regije, ki kljub pomoči, ki jo prejemajo, še vedno stagnirajo ali celo doživljajo upad stopnje razvitosti v primerjavi z evropskim povprečjem in se le stežka približujejo trajnostni rasti. Te razvojne pasti so prisotne na vseh geografskih območjih Unije in na vseh ravneh razvoja.

Na podlagi teh ugotovitev se postavljajo tudi vprašanja glede:

- veljavnosti metod, ki se uporabljajo za tri generacije programov za spremljanje razvojnih usmeritev teh regij, za obdobje po letu 2027 in
- načina prilagajanja prednostnih nalog kohezijske politike, da bodo lahko regije odražale svoje potrebe in upoštevale svoje notranje razvojne zmogljivosti, ki niso in ne morejo biti enotne po vsej Evropski uniji.

Predsedstvo zato na podlagi teh ugotovitev predlaga razpravo o naslednjem vprašanju:

Ali bi bilo treba ponovno razmisliti o metodi?

V okviru evropske regionalne politike so določene skupne evropske smernice za vse regije, ne glede na njihove značilnosti. Vendar je splošno priznано, da lahko njihove potrebe najboljše opredelijo lokalni akterji in da niso v vseh primerih potrebni enaki odgovori (ena sama rešitev ni primerna za vse).

Kako lahko uskladimo razvoj s skupnimi cilji in hkrati omogočimo večjo diferenciacijo ter s tem upoštevanje heterogenih izhodišč?

Kako lahko poenostavimo izvajanje politike, hkrati pa ohranimo odgovornost lokalnih akterjev in načelo partnerstva, da bi spodbujali različne usmeritve, ki bi se približevale uresničevanju širših evropskih strateških smernic?
